

Az előadottak szerint tehát a panaszos összesen 53 P 40 fillér-illeték megfizetésére köteles.

Holtánylvánítási eljárásban a határozati illetéket bélyegben az eljárás megindítása iránt beadott kérvényen kell leróni. (Közigazgatási Bíróság 1757. sz. elvi jelentőségű határozata.) A panasznak nem volt hely adható a sérelmesnek talált határozatban felhozott okból és még azért sem, mert az 1914: XLIII. t.-c. panaszos által felhívott 41. §. 3. bekezdése, illetőleg — minthogy jelen esetben határozati illetékről van szó — a 42. §. 2. bekezdése csak olyan ügyekre vonatkozik, amelyek szóbeli tárgyalás útján nyernek elintézészt, a holtánylvánítási eljárásban pedig a 28.000/1919. I. M. számú rendelet 14. §-a szerint a bíróság tárgyalás nélkül és csak szükség esetében az érdekettek meghallgatása után hozza meg határozatát, s hogy a bíróság ezekben az ügyekben szóbeli tárgyalás nélkül a beszolgáltatott és netán még hivatalból beszerzett adatok alapján határoz, következik, hogy a határozati illetéket is már az eljárás megindítása iránt beadott kérvényen kell leróni, panaszos pedig ezt, valamint a megrövidített illetéknek az 1920: XXIV. t.-c. 42. §. 3. bekezdésében meghatározott időn belül való lefizetését elmulasztotta. Panaszostól tehát a felemelt illetéket jogosan követelik.

Az ügyvédeknek a törvénykezési illetékről szóló 1914. évi XLIII. t.-c. 54. §-ában megállapított bélyegilleték fizetési kötelezettsége az ügyfele részére történt meghatalmazás felmondása esetén csak akkor szűnik meg, ha az ügyvéd a meghatalmazás visszaadását a bíróságnak bejelentette. (Közigazgatási Bíróság 1572. sz. elvi jelentőségű határozata.) A királyi-pénzügyigazgatóság-végzése helyes, mert a b.-i központi királyi járásbírószágtól beszerezett P. XI. 60713/1923. sz. periratokból a királyi közigazgatási bíróság megállapítja, hogy panaszos a meghatalmazása megszüntetését a perbírószághoz be nem jelentette,

s hogy a perbírószágot a 2. alszám alatt hozott ítéletet is a felperes részére a panaszos kezéhez kézbesítette és akkor őt az illeték lerovására fel is hívta,

de panaszos ezek után se tett jelentést arról, hogy ő a meghatalmazását a felének felmondotta.

Ennélfogva a felmondás — ha megtörtént is — a Pp. 107. §- értelmében hatályosnak nem tekinthető,

s panaszos az illetékért az 1914: XLIII. t.-c. 54. §. értelmében felelős.